

tagen til de enkelte landes særlige forhold og forholdene inden for de enkelte erhvervsgrene.

7. Ved gennemførelsen af sådanne foranstaltninger bør der tages hensyn til

- a) den økonomiske udviklingsgrad, der er nået, samt i hvilket omfang det pågældende land er i stand til at gennemføre en nedsættelse af arbejdstiden uden at reducere den samlede produktion eller produktivitet, uden at bringe sin økonomiske udvikling, udviklingen af nye industrier eller sin konkurrencemæssige stilling i den internationale handel i fare og uden at skabe en sådan inflation, som i sidste instans vil forminske arbejdernes realindtægt;
- b) de fremskridt, der er opnået, og som det er muligt at opnå med hensyn til en forøgelse af produktiviteten gennem anvendelse af moderne tekniske metoder, automatisering og metoder for virksomhedsledelse;
- c) de underudviklede landes behov for en forbedring af befolkningens levestandard; og
- d) de forskellige erhvervsgrenes arbejdsgiver- og arbejderorganisationers ønsker med hensyn til den måde, hvorpå arbejdstiden eventuelt kunne nedsættes.

8. (1) Princippet om en gradvis nedsættelse af arbejdstiden, således som det er udtrykt i stk. 4, kan gennemføres trinvis efter regler, som det ikke er nødvendigt at fastsætte på det internationale plan.

(2) De forskellige stadier kan omfatte

- a) tidsmæssige stadier;
- b) stadier, der inddrager flere og flere grene eller sektorer af erhvervslivet;
- c) en kombination af de to fornævnte metoder; eller
- d) sådanne andre ordninger, som måtte være mest hensigtsmæssige under hensyntagen til de enkelte landes forhold og til forholdene inden for de enkelte erhvervssektorer.

9. Ved gennemførelsen af foranstaltninger for en gradvis nedsættelse af arbejdstiden bør de industrier og erhverv, hvor arbejdet medfører en særlig stor fysisk eller åndelig belastning eller sundhedsrisiko for de pågældende arbejdere, have fortrinsret, i særdeleshed hvor de beskæftigede hovedsageligt består af kvinder og unge mennesker.

10. Enhver medlemsstat bør med passende mellemrum underrette Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør om de resultater, der er opnået med hensyn til gennemførelsen af nærværende henstilling, med anførelse af alle de nærmere oplysninger, som Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd måtte anmode om.

II. Gennemførelsesmetoder.

A. Definition.

11. Den normale arbejdstid er i nærværende henstillings forstand den arbejdstid, der er fastsat i hvert enkelt land ved eller i medfør af love eller administrative bestemmelser, kollektive overenskomster eller voldgiftskendelser, eller — hvor den ikke er fastsat på nogen af disse måder — den arbejdstid, ud over hvilken enhver arbejdsperiode aflønnes med overarbejdsbetaling eller udgør en undtagelse fra godkendte regler eller sædvaner for virksomheden eller den pågældende arbejdsproces.

B. Arbejdstidens fastsættelse.

12. (1) Beregningen af arbejdstiden som et gennemsnit over en længere periode end 1 uge bør tillades, når særlige forhold inden for visse erhvervsgrene eller tekniske hensyn taler herfor.

(2) Vedkommende myndighed eller organ i det enkelte land bør fastsætte den maksimumsperiode, over hvilken den gennemsnitlige arbejdstid kan beregnes.

13. (1) Der kan fastsættes særlige bestemmelser med hensyn til arbejdsprocesser, som ifølge deres natur må udføres i døgndrift med skiftende arbejds-hold.

(2) Disse særlige bestemmelser bør fastsættes på en sådan måde, at den normale gennemsnitlige arbejdstid ved døgndriftsarbejde i intet tilfælde overstiger den for den pågældende erhvervsgrænse fastsatte normale arbejdstid.

C. Undtagelser.

14. Vedkommende myndighed eller organ i de enkelte lande bør fastsætte de omstændigheder, hvorunder der kan dispenseres fra den normale arbejdstid, samt grænserne herfor.

- a) som en permanent ordning
 - (i) ved arbejde, som hovedsagelig er af periodisk art;
 - (ii) i visse undtagelsestilfælde, hvor samfundsmæssige hensyn gør det påkrævet;
 - (iii) ved arbejde, som af tekniske grunde nødvendigvis må udføres uden for de for det almindelige arbejde i virksomheden, i en del af virksomheden eller for et arbejds-hold fastsatte grænser;
- b) som en midlertidig ordning
 - (i) i tilfælde af et indtrådt ulykkestilfælde eller overhængende fare for sådant;
 - (ii) i tilfælde af uopsætteligt arbejde på maskiner eller anlæg;
 - (iii) i tilfælde af *force majeure*;